

Zpráva o šetření

ve věci vyřízení stížnosti na postup nemocnice v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb při porodu

Paní A., bytem xxxx (dále také „stěžovatelka“), zastoupená paní B., bytem xxxx, podala podnět proti Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále také „šetřený úřad“).

Nesouhlasí totiž s vyřízením své stížnosti na postup Oblastní nemocnice Kolín, a. s. (dále také „nemocnice“), při poskytování zdravotních služeb při porodu.

U šetřeného úřadu namítala především nerespektování svého právního práva na informovaný souhlas. Dále nesouhlasila s příliš dlouhým odloučením od svého novorozeného dítěte (cca 5 hodin).

A. Shrnutí závěrů

A.1 Ustavení nezávislého odborníka a sdělení jeho jména a příjmení

Poté, co správní orgán vyřizující stížnost ustaví nezávislého odborníka, je **povinen sdělit jeho jméno a příjmení stěžovateli.**¹

I správní orgány při vyřizování stížností vedou správní spis, který tvoří všechny písemnosti vztahující se k dané věci.²

Zjistila jsem, že šetřený úřad sdělil stěžovatelce jméno a příjmení nezávislého odborníka, kterého požádal o posouzení jejího případu, až při vyrozumění o závěrech šetření.

Zároveň jsem zjistila, že stížnostní spis neobsahuje listinu, kterou šetřený úřad ustavil nezávislého odborníka, a komunikaci šetřeného úřadu s nezávislým odborníkem.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když stěžovatelce nesdělil jméno a příjmení nezávislého odborníka **neprodleně po jeho ustavení**. Šetřený úřad také zřejmě některé své postupy nezaznamenal do spisu.

A.2 Principy dobré správy – princip odpovědnosti a přesvědčivosti

Správní orgán vyřizující stížnost je povinen **závěry svého šetření náležitě odůvodnit tak, aby byly přezkoumatelné**. Zakládá-li je na odborném hodnocení případu, zprostředkuje je stěžovateli v co nejširším rozsahu a nezkracuje.³

1 Ustanovení § 97 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

3 Výše nastíněný standard vyřízení stížnosti dovozují z principů dobré správy, zejména principů odpovědnosti a přesvědčivosti, a z některých zásad činnosti správních orgánů, zejména zásady výkonu veřejné správy jako služby veřejnosti (ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu). Bližší informace k principům dobré správy naleznete zde: <https://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/principy-dobre-spravy/>.

Právní otázky přitom posuzuje správní orgán vyřizující stížnost, nikoliv nezávislý odborník.⁴

Zjistila jsem, že šetřený úřad nezávislému odborníkovi zadal, aby pro stěžovatelku shrnul své závěry, které budou součástí vyřízení stížnosti.

Dále jsem zjistila, že se dostatečně nezabýval tím, zda paní A. poskytla informovaný souhlas s podáním léku X.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když vyřízení stížnosti pojal jako pouhé zprostředkování závěrů nezávislého odborníka. Šetřený úřad pochybil také tím, že se dostatečně nezabýval právními otázkami případu, především při posouzení informovaného souhlasu s podáním léku X.

A.3 Nepřiléhavost závěrů šetřeného úřadu

Správní orgán vyřizující stížnost se řídí zejména zákonem o zdravotních službách. V otázkách, které uvedený zákon komplexně neupravuje, postupuje podle správního řádu.⁵

To mimo jiné znamená, že je **povinen dodržovat základní zásady činnosti správních orgánů včetně zásady materiální pravdy**.⁶

Závěry správního orgánu vyřizujícího stížnost poté **musejí odpovídat zjištěnému skutkovému stavu věci**.

Šetřený úřad k některým námitkám sdělil, že nelze objektivně zjistit skutkový stav věci, přesto se bez dalšího přiklonil na stranu nemocnice a shledal stížnost paní A. nedůvodnou.

Zjistila jsem také, že šetřený úřad ze stanoviska nezávislého odborníka převzal tvrzení, že forma monitoringu novorozence po podání léku X je na rozhodnutí neonatologa.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když uzavřel stížnost paní A., i přes nedostatek důkazů, jako nedůvodnou. Dále pochybil, když bez dalšího převzal nepřiléhavý závěr nezávislého odborníka ohledně způsobu monitorování novorozence.

4 Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 1 Afs 71/2009-113, dostupný z <http://www.nssoud.cz>:

„Znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost.“

5 Ustanovení § 154 odst. 1 správního řádu:

„Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.“

6 Ustanovení § 3 správního řádu:

„Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“

B. Skutková zjištění

Paní A. porodila dne 13. května 2016 v Oblastní nemocnici Kolín, a. s.

Dne 31. ledna 2017 podala nemocnici stížnost nadepsanou jako „zpětná vazba k vedení porodu“, ve které žádala zodpovězení dotazů k proběhlému porodu. Současně vznesla požadavek na mimosoudní vyrovnání, jelikož měla výtky k průběhu porodu.

Nemocnice na mimosoudní vyrovnání nepřistoupila s tím, že poskytnutá péče byla *lege artis*.

Jelikož paní A. nebyla spokojena s odpovědí nemocnice, podala na ni dne 10. dubna 2018 stížnost šetřenému úřadu. U něho namítala především to, že nebylo respektováno její přání a že nedostala adekvátní informace o prováděných zákrocích a podávaných lécích. Dále si stěžovala na příliš dlouhé odloučení od novorozence ihned po porodu (cca 5 hodin).

Šetřený úřad požádal nezávislého odborníka se specializací v oboru gynekologie a porodnictví MUDr. D. o vypracování odborného stanoviska k případu.

Stížnost paní A. v písemnosti ze dne 27. června 2018 poté shledal nedůvodnou. Stejný den se obrátil na nemocnici dopisem, ve kterém ji informoval o výsledku šetření stížnosti a shrnul doporučení pro lepší praxi nemocnice.

Vzhledem k tomu, že nemocnice doporučením plně nerozuměla, proběhlo mezi ní a šetřeným úřadem dne 27. července 2018 jednání. Ze zápisu z tohoto jednání, který mám k dispozici, pouze vyplývá, která témata společně projednaly.

Paní A. se na šetřený úřad obrátila ještě jednou, a to **stížností na postup správního orgánu** podle § 175 správního řádu⁷ ze dne 12. července 2018. V té opět vyjádřila své názory, které se rozcházejí se závěry šetřeného úřadu.

Dne 20. srpna 2018 šetřený úřad reagoval na stížnost na **postup správního orgánu** stručným vyjádřením k některým námitkám a zmínil, že přestože nedošlo v tomto případě k odbornému pochybení, projednal s nemocnicí „význam respektování přání rodičků i potřebu pracovat na kvalitnější komunikaci zdravotníků s rodičkami, zejména před samotným porodem, k eliminaci nedorozumění a nespokojenosti maminek a tatínků s průběhem porodu“.

Paní A. se obrátila i na Ministerstvo zdravotnictví jako k nadřízenému správnímu orgánu šetřeného úřadu.⁸ Je třeba zdůraznit, že Ministerstvo zdravotnictví se mohlo zabývat pouze tím, jak šetřený úřad vyřídil stížnost **proti postupu správního orgánu**. **Nemohlo** tedy vystupovat jako další instance ve stížnostním postupu a šetřit první stížnost paní A. – **stížnost na poskytovatele zdravotních služeb**.

⁷ Ustanovení § 175 odst. 1 správního řádu: „Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.“

⁸ Ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu: „Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.“

Ministerstvo zdravotnictví však k nespokojenosti paní A. konstatovalo, že šetřený úřad vyřídil její stížnost na **postup správního orgánu** adekvátně. Svůj závěr podepřel tvrzením, že paní A. svou stížností na postup správního orgánu usiluje o opětovné prošetření její **stížnosti na poskytovatele zdravotních služeb**.

C. Právní hodnocení

K případu jsem obdržela kopii příslušného stížnostního spisu vedeného šetřeným úřadem.

C.1 Ustavení nezávislého odborníka a sdělení jeho jména a příjmení

Pokud správní orgán vyřizující stížnost ustaví nezávislého odborníka, je povinen sdělit stěžovateli jeho jméno a příjmení.⁹

Z účelu povinnosti vyplývá, že správní orgán šetřící stížnost musí předat informace stěžovateli bezprostředně po ustavení nezávislého odborníka. Tím správní orgán stěžovateli umožní, aby případně podal námitku podjatosti. Pozdější splnění povinnosti odporuje zásadě hospodárnosti.¹⁰ Pokud by stěžovatel vyslovil důvodnou námitku podjatosti teprve po sdělení závěrů šetření, nezbylo by správnímu orgánu než provést šetření znovu (a ustavit jiného odborníka).

Při vyřizování stížnosti proti postupu poskytovatele zdravotních služeb se správní orgán řídí zejména zákonem o zdravotních službách. V otázkách, které uvedený zákon komplexně neupravuje, postupuje podle správního řádu.¹¹

Zákon o zdravotních službách neupravuje otázku vedení spisu, proto je potřeba použít správní řád. Související právní úprava (právní úprava vedení spisu) je potom obsažena v zákonu o archivnictví a spisové službě a v prováděcí vyhlášce k tomuto zákonu.¹²

Při vyřizování dokumentů se všechny dokumenty týkající se téže věci spojí ve spis.¹³ Jsou to zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci.¹⁴

Ze stížnostního spisu, který mi šetřený úřad poskytl, vyplývá, že paní A. sdělil jméno a příjmení nezávislého odborníka až v samotné odpovědi na její stížnost.

9 Ustanovení § 97 zákona o zdravotních službách: „Jednání nezávislé odborné komise je neveřejné. Příslušný správní orgán, pokud ustavil nezávislého odborníka nebo nezávislou odbornou komisi, sdělí pacientovi, jehož se stížnost týká, a stěžovateli, pokud jím není pacient, jméno, popřípadě jména, a příjmení nezávislého odborníka nebo členů nezávislé odborné komise a osob přizvaných podle § 95 odst. 2.“

10 Ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu.

11 Ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu.

12 Vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů.

13 Ustanovení § 65 odst. 1 zákona o archivnictví.

14 Ustanovení § 17 odst. 1 správního řádu.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když jméno a příjmení nezávislého odborníka sdělil paní A. teprve po uzavření šetření. Předmětný postup by mohl být projevem nesprávné obecné praxe.

V souvislosti s obsahem stížnostního spisu si také kladu otázku, **zda šetřený úřad vůbec nezávislého odborníka formálně ustavil**. V dostupných podkladech jsou tyto dokumenty týkající se komunikace mezi šetřeným úřadem a nezávislým odborníkem:

- „Žádost o vypracování odborného posudku“ ze dne 14. května 2018.
- Dokument „Zpravodajský posudek“ vypracovaný nezávislým odborníkem.

Ve spisu jsem nenalezla ani komunikaci mezi šetřeným úřadem a nezávislým odborníkem, která žádosti o vypracování stanoviska předcházela. Ze své praxe je mi známo, že před ustavením nezávislého odborníka, který by souhlasil s vypracováním stanoviska, probíhá komunikace mezi správním orgánem vyřizujícím stížnost a potenciálním nezávislým odborníkem. Mnohdy si totiž jeho nalezení žádá oslovení více odborníků. Zároveň, pokud by šetřený úřad předem nezávislého odborníka nepožádal a rovnou mu zaslal zdravotnickou dokumentaci paní A. spolu s potřebnými materiály a tento odborník by poté stanovisko odmítl vypracovat, nepostupoval by v souladu s ochranou osobních údajů paní A..

Připomínám proto, že správní orgán vyřizující stížnost by měl **evidovat veškeré své úkony ve věci**, např. formou úředních záznamů.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když nesdělil stěžovatelce jméno a příjmení nezávislého odborníka ihned po jeho ustavení. Šetřený úřad také zřejmě některé své postupy nezaznamenal do spisu.

C.2 Principy dobré správy – princip odpovědnosti a přesvědčivosti

Správní orgán vyřizující stížnost je povinen **závěry svého šetření náležitě odůvodnit tak, aby byly přezkoumatelné**. Zakládá-li je na odborném hodnocení případu, zprostředkuje je stěžovateli v co nejširším rozsahu a nezkresleně.¹⁵

Na tomto místě je však důležité připomenout, že za **vyřízení stížnosti je odpovědný správní orgán**, nikoliv nezávislý odborník. Je na správním orgánu, aby ve stížnosti rozklíčoval jednotlivé námitky, následně si pro účely šetření vymezil otázky a za využití svých zákonných možností na ně hledal odpovědi. Jinými slovy, jeho úlohou je aktivně vést šetření, nemůže své působení redukovat na roli pouhého prostředníka mezi stěžovatelem a nezávislým odborníkem.

Šetřený úřad posouzení odborných medicínských otázek zadal nezávislému odborníkovi v oboru gynekologie a porodnictví.

¹⁵ Výše nastíněný standard vyřízení stížnosti dovozují z principů dobré správy, zejména principů odpovědnosti a přesvědčivosti, a z některých zásad činnosti správních orgánů, zejména zásady výkonu veřejné správy jako služby veřejnosti (ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu). Bližší informace k principům dobré správy naleznete zde: <https://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/principy-dobre-spravy/>.

Již při zadání odborného stanoviska uložil nezávislému odborníkovi, aby stanovisko obsahovalo „stručné shrnutí odborných závěrů (...) v rozsahu půl až jedné strany pro stěžovatele (laika), které bude součástí definitivní odpovědi na stížnosti“. Tyto závěry poté šetřený úřad převzal do vyřízení stížnosti paní A., **aniž rozlišil názory nezávislého odborníka od svých.**

Vlastní úvahu, avšak bez jakéhokoliv závěru a dopadů na tento případ, uplatnil pouze obecně u otázky informovaného souhlasu. Ve zbytku se šetřený úřad omezil na zprostředkování stručných závěrů stanoviska nezávislého odborníka.

Ani posouzení informovaného souhlasu však nepovažuji za dostatečné. Šetřený úřad se zabýval tím, zda paní A. udělila informovaný souhlas se zákroky pouze do té míry, že vyjmenoval písemnosti, které paní A. podepsala v souvislosti s porodem svého dítěte. Vyjádřil přitom, že souhlas udělený pacientem musí být svobodný a informovaný, že paní A. nepředložila žádný porodní plán a že byla po celou dobu porodu schopna projevit svou vůli. **Nezabýval se žádnými konkrétními okolnostmi udělení informovaného souhlasu v případě paní A.**

Platí, že každá osoba má právo na nedotknutelnost a soukromí, na zachování tělesné a duševní integrity.¹⁶ Nestanoví-li zákon jinak, lze do integrity osoby zasáhnout pouze na základě jejího svolení.

Poskytování zdravotních služeb představuje zásah do integrity – platí tedy, že je lze pacientovi poskytnout zásadně pouze na základě jeho svobodného a informovaného souhlasu.¹⁷

Otázka, zda byla pacientovi poskytnuta zdravotní služba na základě jeho svobodného a informovaného souhlasu, je otázkou právní, nikoliv skutkovou. To znamená, že ji v rámci vyřizování stížností neposuzuje nezávislý odborník, ale správní orgán vyřizující stížnost.¹⁸

Paní A. mimo jiné tvrdí, že jí zdravotnický personál nepodal plné informace o možných nežádoucích účincích léku X, tím pádem s podáním léku neposkytla informovaný souhlas. Důsledkem podání tohoto léku byl novorozenec odebrán na pozorování. Lék X totiž může u novorozence způsobovat respirační deprese, apnoe, bradykardie a arytmie. Novorozence, jejichž matkám byl při porodu podán lék X, je proto třeba monitorovat.

16 Čl. 7 odst. 1 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, čl. 8 sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, ve znění protokolů č. 3, 5 a 8.

17 Čl. 5 sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb., o přijetí Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny, ustanovení § 28 odst. 1 zákona o zdravotních službách.

18 Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 1 Afs 71/2009-113, dostupný z <http://www.nssoud.cz>:

„Znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost.“

Vzhledem k tomu, že si paní A. přála, aby proběhl ihned po porodu bonding¹⁹ s jejím dítětem, podání léku X by s plnými informacemi nedovolila.

Není reálné, aby zdravotnický personál rodičku při porodu informoval o podávaném léku na stejné úrovni jako příbalový leták (vezmeme-li navíc v úvahu, že sled událostí při porodu probíhá rychle a mnohdy je potřeba rychlého rozhodování).

Domnívám se však, že pokud podání léku má takový následek, jako je odloučení od novorozence po dobu několika hodin, jedná se pro mnohé rodičky o natolik omezující opatření, že by s ním **měly být seznámeny předem**. Existuje-li jiná alternativa léku, po které by nemuselo dojít k odloučení od dítěte, měla by mít rodička možnost výběru.

Ve stanovisku nezávislého odborníka ani v dalších přiložených dokumentech jsem se však o alternativě léku X nic nedočetla.

Mám za to, že šetřený úřad sám pociťoval v postupu nemocnice některé nedostatky, proto se i rozhodl nemocnici zaslat dopis s doporučeními za účelem zkvalitnění postupů na porodnickém oddělení. Na tento dopis poté navazovalo i osobní jednání s nemocnicí.

Oceňuji, že šetřený úřad podal nemocnici zpětnou vazbu, která by měla přispět ke zlepšení její praxe. O to více vítám i proběhlé jednání mezi šetřeným úřadem a nemocnicí, jelikož s takovým postupem se ve své praxi běžně nesetkávám. Probírané body jednání shrnul šetřený úřad v záznamu z jednání ze dne 27. července 2018.

Jedním z nich byla „aplikace léků a léčivých přípravků rodičce během porodu – **důraz na rozsah poučení**, věnovat pozornost rozsahu a obsahu záznamu o poučení pacientky v dokumentaci“.

Ze zápisu však není zřejmé, jak se k doporučením staví nemocnice, nemohu tedy hodnotit, zda šetřený úřad dostatečně vedl nemocnici k tomu, aby informovala rodičky o účincích léků, jež navrhuje podat (zde léku X).

Do budoucna šetřenému úřadu doporučuji, aby o nápravných opatřeních (zde výsledky jednání s nemocnicí) informoval stěžovatele. Postup šetřeného úřadu svědčí o (minimálně částečné) důvodnosti stížnosti. Její řádné vyřízení tak bylo důležité i pro obecnou praxi.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když vyřízení stížnosti pojal jako pouhé zprostředkování závěrů nezávislého odborníka. Šetřený úřad pochybil také tím, že se dostatečně nezabýval právními otázkami případu, především při posouzení informovaného souhlasu s podáním léku X.

C.3 Nepřiléhavost závěrů šetřeného úřadu

Správní orgán vyřizující stížnost se řídí zejména zákonem o zdravotních službách. V otázkách, které uvedený zákon komplexně neupravuje, postupuje podle správního řádu,²⁰ a to v prvé radě podle části čtvrté²¹ a části první.²²

19 Příkládání novorozenců metodou „kůže na kůži“ na hrud' rodičů, většinou matky.

To mimo jiné znamená, že při šetření stížnosti je **povinen dodržovat základní zásady činnosti správních orgánů včetně zásady materiální pravdy**. Musí tedy zjistit takový skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který mu umožní posoudit důvodnost námitek proti postupu poskytovatele.²³

Poté, co ukončí shromažďování podkladů, **vyhodnotí** je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.²⁴

Závěry správního orgánu vyřizujícího stížnost poté **musejí odpovídat zjištěnému skutkovému stavu věci**.

Paní A. ve své stížnosti namítala, že nebylo respektováno její přání a neposkytla informovaný souhlas s podáním Oxytocinu, podáním léku X, preventivním nástřihem hráze, volbou polohy při porodu, tlaku na fundus a přerušením pupečníku.

Šetřený úřad dospěl při šetření těchto námitek k následujícím závěrům:

- Podání Oxytocinu: „S ohledem na absenci objektivního důkazu o rozsahu a obsahu ústního poučení, se nelze k uvedenému adekvátně vyjádřit.“
- Podání léku X: „S ohledem na protichůdnost tvrzení poskytovatele a stěžovatelky a absence objektivního důkazu, se nelze k uvedenému adekvátně vyjádřit.“
- Volba polohy při porodu: „Porod probíhal fyziologicky, proto nebyl důvod rodiče ve výběru komfortnější polohy nevyhovět. Volba polohy z hlediska komfortu i z hlediska bezpečnosti by měla být vždy dohodou kompromisu obou zúčastněných stran.“
- Tlak na fundus: „Popisovaný postup, kdy porodní asistentka tlačí loktem na děložní fundus, nazvaný Kristellerovou expresí, se nepoužívá pro nebezpečí poranění dělohy a předčasného odloučení lůžka. Rizika výkonu převyšují jeho profit a z toho důvodu se lze obtížně domnívat, že by personál podobný úkon standardně prováděl.“

20 Ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu.

21 Ustanovení § 158 odst. 1 správního řádu:

„Ustanovení této části se obdobně použijí i v případě, provádí-li správní orgán jiné úkony, které nejsou upraveny v části první, třetí, páté nebo šesté anebo v této části.“

22 Ustanovení § 154 odst. 1 správního řádu:

„Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.“

23 Ustanovení § 3 správního řádu:

„Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“

24 Ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu:

„Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.“

- Přerušení pupečníku: „Porod probíhal fyziologicky, proto nebyl důvod rodičce v jejím přání nevyhovět.“

Stížnost poté šetřený úřad uzavřel jako nedůvodnou, přestože sám zhodnotil, že nemá dostatek důkazů k tomu, aby objektivně zjistil některé skutkové okolnosti případu.

Jestliže se šetřený úřad nemohl adekvátně vyjádřit ke stěžejním námitkám paní A. kvůli nedostatku důkazů a tyto důkazy nelze nijak obstarat, **poté neměl shledat stížnost nedůvodnou**, alespoň v těch částech, ve kterých nelze zjistit objektivní skutkový stav.

Takto se totiž bezdůvodně přiklonil na stranu nemocnice, přestože sám konstatoval, že skutkový stav věci nelze objektivně zjistit.

Na druhou stranu šetřený úřad na konci vyřizující písemnosti uvádí, že „přání rodičky nebylo v plném rozsahu respektováno“, což neodpovídá jeho předchozímu tvrzení.

Nelze prošetřit konkrétní případ se závěrem, že se namítaná praktika nesmí používat, tudíž k ní nedošlo ani v tomto případě. Tím větší důraz by měl správní orgán vyřizující stížnost klást na důkladné prošetření stížnosti, pokud by nemocnice mohla provádět nebezpečnou praktiku.

Závěr šetřeného úřadu, že je stížnost paní A. nedůvodná, proto shledávám nepřiléhavým.

V neposlední řadě paní A. nesouhlasí s tím, že po narození dítěte byla od něj po dobu několika hodin oddělena.

Ze stanoviska nezávislého odborníka vyplývá, že novorozence lze monitorovat i na těle matky, nemusí tedy nutně dojít k jejich oddělení. Proto se měl šetřený úřad zabývat tím, z jakého důvodu nemohla nemocnice monitorovat stav dítěte paní A. v její přítomnosti, pokud si to přála.

Místo toho šetřený úřad převzal závěr nezávislého odborníka, že forma monitoringu novorozence po podání léku X je nakonec na rozhodnutí neonatologa.

S tímto tvrzením však **nemohu souhlasit.**

Součástí svéprávnosti člověka je jeho způsobilost udělit souhlas se zdravotnickým zákrokem či nechat někoho jiného zasáhnout do své chráněné osobnostní sféry. V případě dítěte, které není samo za sebe schopno v těchto záležitostech jednat, za něj udělují souhlas jeho zákonní zástupci.²⁵

Jestliže to zdravotní stav dítěte umožňuje a existuje alternativní řešení, při kterém mohlo být dítě monitorováno a zároveň by bylo ponecháno na těle matky, jak si přála, měl by lékař respektovat její rozhodnutí.

25 ŠUSTEK, Petr, HOLČÁPEK, Tomáš a kolektiv. Zdravotnické právo. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2016, ISBN 978-80-7552-321-1.

Dospěla jsem k závěru, že šetřený úřad pochybil, když uzavřel stížnost paní A. přes nedostatek důkazů jako nedůvodnou. Dále pochybil, když bez dalšího převzal nepřílišhavý závěr nezávislého odborníka ohledně způsobu monitorování novorozence.

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám řediteli Krajského úřadu Středočeského kraje JUDr. Jiřímu Holubovi a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv jej žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřil ke zjištěným pochybením a informoval mě o přijatých opatřeních k nápravě.

Zpráva shrnuje mé dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

O svých zjištěních a závěrech informuji rovněž zástupkyni stěžovatelky.

Brno 25. března 2019

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)